

Vài ngày sau, việc Ant bắt đầu được niêm yết trên thị trường chứng khoán bị hủy bỏ và ông biến mất. Và khi Jack Ma tái xuất ba tháng sau đó, ông đã bị tước quyền lãnh đạo nhánh tài chính và dần dần rời bỏ công ty mẹ. Cuối cùng ông đã rời khỏi Trung Quốc. Chúng ta có thể thấy ông nơi đây nơi đó, ở Hà Lan, ở Hồng Kông, ở Bangkok... trước khi định cư ở Tokyo. Vào cuối tháng 3, ông trở lại Trung Quốc trong một ngày. Ông đã xuất hiện tại một ngôi trường mà ông tài trợ. Và cùng tháng 3 đó, chế độ tuyên bố rằng họ giải tán nhóm Ant được chia thành tám phần.

Jack Ma (1964-)

Chúng ta có thể thấy rõ tính đặc biệt của các phương pháp của Trung Quốc. Tập Cận Bình không đối xử với các tỷ phú của mình theo kiểu Nga: ông ta không ném mọi người ra ngoài cửa sổ, ông ta không xây dựng cả một nhóm thân cận bao gồm những kẻ đầu sỏ hoàn toàn phục tùng ông. Nó tinh tế hơn. Đó là phép biện chứng giữa hệ tư tưởng, sự chi phối của Đảng đối với các tầng lớp nhân dân trong xã hội và chủ nghĩa thực dụng, tinh thần trọng thương và đổi mới của Trung Quốc. Nhưng ông ta có thể bóp nghẹt sự năng động của những người này đến đâu?

L.P.: Kêu gọi cải cách tài chính không hẳn là một cuộc cách mạng. Tại sao lại nghiêm khắc như vậy khi Jack Ma phục vụ lợi ích của ĐCS TQ ở khắp mọi nơi, từ vùng nông thôn Chiết Giang đến châu Phi?

C.O.: Vâng, thậm chí chính những chiếc máy bay của Ma trong thời kỳ Covid đã chuyên hàng viện trợ y tế thông qua trung tâm hậu cần của nó cho Châu Phi ở Addis Abeba. Sự thất sủng này trước hết là chuyện cá nhân. Tập Cận Bình luôn giữ khoảng cách với Jack Ma, chưa bao giờ đến thăm trụ sở của Alibaba ở Hoàng Châu dù đang lãnh đạo đảng ở Chiết Giang. Khi Jack Ma thể hiện như một ngôi sao ở Davos, điều đó đã khiến Tập Cận Bình phát cáu, người muốn trở thành người duy nhất tỏa sáng trong diễn đàn này. Ở Trung Quốc cũng vậy, Jack Ma là một vị thánh sống, được nhân viên của ông và cả một thế hệ thanh niên Trung Quốc mơ ước làm giàu ca tụng. Một điều không thể nào chấp nhận được đối với Tập Cận Bình. Những tỷ phú nắm giữ các dữ liệu này có nguy cơ làm lu mờ ông. Do đó, trong chính học thuyết của Đảng, Tập gần đây đã ghi câu châm ngôn này, theo đó dữ liệu là một thành tố của công cụ sản xuất. Trong cách phân loại của chủ nghĩa Mác, chúng phải thuộc về Nhà nước. Tuy nhiên, không gì có thể coi khinh quyền uy toàn diện của Đảng, vốn không bao giờ thừa nhận lỗi lầm của mình.

L.P.: Bà cũng nói về đối thủ chính của Jack Ma, Pony Ma (Mã Hoá Đảng), ông chủ của Tencent, người kín đáo, thận trọng và tận tụy hơn nhiều với Đảng. Điều đó đã bảo vệ anh ta?